इन्द्राशनिसमस्पर्शानविसह्यान्महौजसः। विसृजन् दृश्यते बाणान् धारा मुञ्चन्निवाम्बुदः।
तत् सैन्यं भरतश्रेष्ठ बध्यमानं किरीटिना। सम्प्रदुद्राव संग्रामात्तव पुत्रस्य पश्यतः। १२४०
पितॄन् भ्रातॄन् परित्यज्य वयस्यानपि चापरे। हतधूर्य्या रथाः केचिद्धतसूतास्तथाऽपरे।
भग्नाक्षयुगचक्रेषाः केचिदासन् विशाम्पते। अन्येषां सायकाः क्षीणास्तथाऽन्ये बाणपीडिताः।
अक्षता युगपत् केचित् प्राद्रवन् भयपीडिताः। केचित् पुत्रानुपादाय हतभूयिष्ठबान्धवाः।
विचुक्रुशुः पितॄनन्ये सहायानपरे पुनः। बान्धवांश्च नरव्याघ्र भ्रातॄन् सम्बन्धिनस्तथा।
दुद्रुवुः केचिदुत्सृज्य तत्र तत्र विशाम्पते। बहवोऽत्र भृशं विद्धामुह्यमाना महारथाः। १२४५
निश्वसन्तः स्म दृश्यन्ते पार्थबाणहता नराः। तानन्ये रथमारोप्य आश्वास्याथ मुहूर्त्तकं।
विश्रान्ताश्च विदृप्ताश्च पुनर्युद्धाय जग्मिरे। तानपास्य गताः केचित् पुनरेव युयुत्सवः।
कुर्व्वन्तस्तव पुत्रस्य शासनं युद्धदुर्म्मदाः। पानीयमपरे पीत्वा पर्य्याश्वास्य च वाहनं।
वर्म्माणि च समारोप्य केचिद्भरतसत्तम। समाश्वास्यापरे भ्रातॄन् निक्षिप्य शिबिरे स्वके।
पुत्रानन्ये पितॄनन्ये पुनर्युद्धमरोचयन्। सज्जयित्वा रथान् केचित् यथामुख्यं विशाम्पते। १२५०
आप्लुत्य पाण्डवानीकं पुनर्युद्धमरोचयन्। ते शूराः किङ्किणीजालैः समाच्छन्ना बभासिरे।
त्रैलोक्यविजये युक्ता यथा दैतेयदानवाः। आगम्य सहसा केचित् रथैः स्वर्णविभूषितैः।
पाण्डवानामनीकेषु धृष्टद्युम्नमयोधयन्। धृष्टद्युम्नोऽपि पाञ्चाल्यः शिखण्डी च महारथः।
नाकुलिश्च शतानीको रथानीकमयोधयन्। पाञ्चाल्यस्तु ततः क्रुद्धः सैन्येन महता वृतः।
अभ्यद्रवत्सुसंक्रुद्धस्तावकान् हन्तुमुद्यतः। ततस्त्वापततस्तस्य तव पुत्रो जनाधिपः। १२५५
बाणसङ्घाननेकान् वै प्रेषयामास भारत। धृष्टद्युम्नस्ततो राजंस्तव पुत्रेण धन्विना।
नाराचैरर्द्धनाराचैर्व्वत्सदन्तैश्च बाणैश्च कर्म्मारपरिमार्ज्जितैः।
अश्वांश्च चतुरो हत्वा बाह्वोरुरसि चार्पयत्। सोऽतिविद्धो महेष्वासस्तोत्रार्द्दित इव द्विपः।
तस्याश्वांश्चतुरो बाणैः प्रेषयामास मृत्यवे। सारथेश्चापि बाणेन शिरः कायादपाहरत्।
ततो दुर्य्योधनो राजा पृष्ठमारुह्य वाजिनः। अपाक्रमद्भृतरथो नातिदूरमरिन्दमः। १२६०
दृष्ट्वा तु हतविक्रान्तं स्वमनीकं महाबलः। तव पुत्रो महाराज प्रययौ यत्र सौबलः।
ततो रथेषु भग्नेषु त्रिसाहस्रा महाद्विपाः। पाण्डवान्रथिनः पञ्च समन्तात् पर्य्यवारयन्।
ते वृताः समरे पञ्च गजानीकेन भारत। अशोभन्त महाराज ग्रहा व्याप्ता घनैरिव।
ततोऽर्ज्जुनो महाराज लब्धलक्षो महाभुजः। विनिर्ययौ रथेनैव श्वेताश्वः कृष्णसारथिः।
स समन्तात् परिवृतः कुञ्जरैः पर्व्वतोपमैः। नाराचैर्व्विविधैस्तीक्ष्णैर्गजानीकमपोथयत्। १२६५
तत्रैकबाणनिहतानपश्याम महागजान्। पतितान् पात्यमानांश्च निर्भिन्नान् सव्यसाचिना।
भीमसेनस्तु तान्दृष्ट्वा नागान्मत्तगजोपमः। करेणादाय महतीं गदामभ्यपतद्बली।
अथाप्लुत्य रथात्तूर्णं दण्डपाणिरिवान्तकः। समुद्यतगदं दृष्ट्वा पाण्डवानां महारथं।